

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 65.722/3
van 18 april 2019

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse minister van Begroting,
Financiën en Energie ‘houdende vastlegging van het model en de
inhoud van de brieven in het kader van de procedure om de
toevoer van elektriciteit of aardgas af te sluiten voor regularisatie
in geval van energiefraude’

Op 20 maart 2019 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van ministerieel besluit ‘houdende vastlegging van het model en de inhoud van de brieven in het kader van de procedure om de toevoer van elektriciteit of aardgas af te sluiten voor regularisatie in geval van energiefraude’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 9 april 2019. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Wouter PAS, staatsraden, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Tim CORTHAUT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 18 april 2019.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

1. Het voor advies voorgelegde ontwerp van ministerieel besluit strekt tot de vaststelling van de inhoud van een aantal documenten vermeld in artikel 4.1.1 van het Energiebesluit van 19 november 2010, die betrekking hebben op de manier waarop de netgebruiker wordt gevraagd om een plaatsbezoek toe te staan naar aanleiding van een vermoeden van energiefraude.

RECHTSGROND

2. Het ontworpen ministerieel besluit vindt rechtsgrond in artikel 4.1.1, § 4, van het Energiebesluit van 19 november 2010, dat de minister bevoegd voor energie machtigt om het model en de inhoud van de betrokken documenten vast te stellen.

Die bepaling vindt op haar beurt rechtsgrond in de artikelen 5.1.2, eerste lid, 5.1.4 en 6.1.2, § 1, eerste lid, 3°, van het Energiedecreet van 8 mei 2009.

3. In de aanhef wordt ook nog verwezen naar artikel 13.1.7 van het Energiedecreet van 8 mei 2009, maar die bepaling is niet dienstig als rechtsgrond aangezien de ontworpen bepalingen geen betrekking hebben op de vorm en de inhoud van het verslag van vaststelling.¹

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. Gelet op hetgeen in de opmerkingen 2 en 3 is uiteengezet moet in het eerste lid van de aanhef de verwijzing naar artikel 13.1.7 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 worden weggelaten en moet in het tweede lid meer precies worden verwezen naar artikel 4.1.1, § 4, van het Energiebesluit van 19 november 2010.

Artikelen 1 en 2

5. Het is onduidelijk waarom het verslag van vaststelling bedoeld in artikel 4.1.1, § 1, vijfde lid, van het Energiebesluit van 19 november 2010 enkel bij de aangetekende zending vermeld in artikel 4.1.1, § 1, vierde lid, (artikel 3 van het ontwerp) moet worden gevoegd, terwijl de informatie daarin ook relevant is voor het document vermeld in artikel 4.1.1, § 1, tweede lid, (artikel 1 van het ontwerp) en de herinneringsbrief vermeld in artikel 4.1.1, § 1, derde lid, (artikel 2 van het ontwerp). Het is immers enkel uit dat verslag van vaststelling dat de werkelijke grondslag voor het vermoeden van energiefraude zal blijken, wat de netgebruiker ertoe kan aanzetten om al bij het eerste document het verzoek van de netbeheerder ernstig te nemen. Het

¹ De omstandigheid dat verscheidene bepalingen van het ontwerp voorschrijven dat een kopie van het verslag van vaststelling bij de daar vermelde documenten wordt gevoegd, doet daar geen afbreuk aan. De vorm noch de inhoud van dat verslag worden daardoor geregeld.

lijkt dan ook wenselijk om ook al in de artikelen 1 en 2 van het ontwerp te verwijzen naar (een kopie van) dat verslag van vaststelling.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Marnix VAN DAMME